

Det vil sige, at de er vidende om, at kommuner og amter nu er i gang med en budgetlægning, hvor man skærer på børnehaver, som er det bedste sted, vi kender, til at bekæmpe den sociale arv. Al tilgængelig viden siger, at det foregår bedst der. De blev beskåret sidste år, de bliver beskåret igen.

Alle Folketingets medlemmer, der er valgt ude i kredsene, ved, at det samme er i gang på handicapområdet. Der er ikke fremskridt på handicapområdet, der er beskæringer, og der ligger en rapport, som statsministeren også er bekendt med, der tegner en række uhyggelige perspektiver. Det er en ministerrapport om, hvad der er planer om fremover på handicapområdet, noget ganske voldsomt noget, så voldsomt, at De Samvirkende Invalideorganisationer nægtede at medvirke i arbejdet, når det var sådan nogle perspektiver, der skulle tegnes.

Man kunne fortsætte billedet i forhold til de sindslidende, de hjemløse og de misbrugende, som vi tidligere har været med til at gøre ganske meget for at sikre bedre vilkår. Også deres forhold bliver beskåret ude i de amter og de kommuner, hvor Folketingets medlemmer er valgt.

Derfor er det underligt, at vi skal fortsætte den fuldstændig falske debat, hvor statsministeren og regeringen ikke vil anerkende billedet, som det er, ikke ud fra mit sortsyn, men ud fra, hvad Rådet for Socialt Udsatte siger; ud fra, hvad Det Centrale Handicapråd ved Palle Simonsen siger; og ud fra den virkelighed, som alle, der er optaget af at kigge ud ad vinduet, kan se lige udenfor.

Så bare til sidst: Når den her debat er vigtig, er det jo også, fordi regeringen siger, at den er optaget af det, vi kalder den negative sociale arv. Hvordan er det nu, man skaber negativ social arv? Hvilken betydning har det, at 65.000 mennesker, hvoraf en stor del er forsørgere, bliver anbragt på et forsørgelsesniveau, vi aldrig nogen sinde tidligere har eksperimenteret med i Danmark? Hvad betyder det i forhold til børnenes mulighed for at deltage i børnefødselsdage, i teaterture, i ture til København? Hvad betyder det i forhold til at gå klædt, så de minder om andre børn, i forhold til mobning og sådan noget?

Sandheden er, at den her regering er i færd med at reproducere den sociale arv i et omfang, vi aldrig har gjort før, samtidig med at indsatsen over for de allermest udsatte børn skæres ned. Der hjemtages børn, som tidligere var anbragt. Det er jo fint nok, hvis problemerne var løst – det er jo ikke et selvstændigt mål at anbringe så

mange børn som muligt – men det er jo ikke det, der er tilfældet.

Da vi tidligere på dagen under de korte bemærkninger diskuterede økonomien for de udsatte grupper, gjorde Dansk Folkepartis ordfører opmærksom på, at hun slet ikke var klar over, at man havde ramt de her grupper så hårdt. Man må sige, at det er imponerende at have siddet og trykket på den grønne knap, hver gang et forslag var til afstemning, uden at vide, at det havde nogen konsekvenser.

Jeg sad og tænkte på, om der findes en eller anden international konvention, der forbyder en regering at snyde et støtteparti så meget, som det er blevet snydt af regeringspartierne i det her tilfælde. Jeg ved ikke, om der findes en sådan international konvention, det ved statsministeren måske, men man må sige, at det er fantastisk, hvis det virkelig er rigtigt, at Dansk Folkeparti ikke har været klar over, hvad de har stemt for. Jeg synes, det er pinligt. Jeg synes, det må være ganske kolossalt trist at høre på for dem, der har mistet deres indkomstgrundlag, at det er altså sket med nogle politikere, der ikke helt var klar over, hvad de gjorde.

Derfor, hr. statsminister, tak for opfordringen til at kigge ud ad vinduet. Tak for lejligheden til at præsentere den sociale virkelighed, som den ser ud for enhver, der er i stand til at høre og se. Tak for, at vi fik lejlighed til at bryde det meget veltilrettelagte spindoktorbillede, som ikke passer med den virkelighed, som alle danskere møder.

Jeg tror selv, at når regeringen og dens støtteparti har betydelige problemer i øjeblikket, også i meningsmålingerne, så er det, fordi afstanden mellem virkeligheden, når man ser ud ad vinduet, og påstandene, simpelt hen er så store, at de ikke lader sig forene.

Første næstformand (Svend Auken):

Ja, og så er det hr. Aage Frandsen. Efter ham er det hr. Ole Stavad, og så er det statsministeren.

Aage Frandsen (SF):

Der var et par sætninger i statsministerens tale i tirsdags, som både i retorik – det er ikke så overraskende, der var en hel del sætninger af den slags, som lå på et højt niveau – og i indhold var gode og flotte. Det vil jeg godt citere fra.

Kl. 21.00

Statsministeren sagde, efter at statsministeren havde omtalt det, som kaldes rundkredspædagogikken: